GLASUL națiunii

Apare din anul 1989

NR. 20 (92)
ANUL IV
15 mai 1992

8 PAGINI
1 rub. • 25 lei

Exemplar legal Moldova

...lui Traian. Luptători daci.

Foto: Ion MICLEA

Basarabie, cît va mai curge sîngele tău?

SINTEZA ȘTIRILOR DE RĂZBOI ÎN PERIOADA 6-12 MAI

În după amiaza zilei de 6 mai conflictul din zona Nistrului se transformă într-un veritabil război, cu sprijinul armatei a 14-a, care încetează să mai acționeze din umbră, trecînd la un atac direct împotriva poliției moldovenești.

Avioane militare, aparținînd armatei a 14-a, efectuează la 6 mai, un zbor de cercetare asupra pozițiilor de apărare ale poliției Moldova din apropierea satului Cocieri. În noaptea aceleiași zile, aceste poziții sînt atacate din tot felul de arme, inclusiv rachete Alazan. Noaptea sînt atacate cu rachete Alazan satele Cocieri și Roghi, atacul soldîndu-se cu numeroase case distruse și victime în rîndul populației civile. Prin aruncătoare de mine și grenade, focul s-a extins, în dimineața zilei de 7 mai, asupra malului drept, în satul Holercani. Potrivit comunicatului M.A.I. al Republicii Moldova, în dimineața zilei de 7 mai, în zonele fierbinți ale conflictului din dreapta Nistrului, r-nele Căușeni, Ștefan Vodă și în or. Tighina. Misiunea poliției speciale, staționate în Ștefan Vodă este aceea de a apăra singurul pod de peste Nistru care a mai rămas în acest raion, știut fiind faptul că podul de la Gura Bîcului a fost aruncat în aer de gardiști, în 5 mai.

La pozițiile de apărare ale poliției din apropierea satului Răscăiești stau de vorbă cu lt. de poliție Nicolae Moraru, care îmi spune că doar în urmă cu o oră (13.30) avioane militare ale armatei a 14-a au efectuat zborul de cercetare deasupra acestor poziții. Astfel că noaptea este așteptată aici cu convingerea că se va repeta sîngerosul scenariu petrecut cu o noapte în urmă la Cocieri.

Lt. Nicolae Morar îmi arată satul Cobrugeni de peste Nistru, unde se află pozițiile gardiștilor din imediata apropiere a podului, care face legătură între cele două maluri, prin satul Cobrugeni de pe malul stîng și satul Răscăieți, de pe malul drept.

Din raionul Ștefan Vodă ne deplasăm în raionul vecin, Căușeni. La cazarma militară din orașul Căușeni, dl Vasile Sîrbu îmi spune că aici este liniște.

TIGHINA, PRAF DE PUȘCĂ ȘI TĂCERE...

De la Căușeni, ne deplasăm la Tighina. Deși mijloacele de informare în masă pretind că la Tighina viața s-a normalizat, străzile orașului sînt pustii. Prezența gardiștilor se simte peste tot, iar mirosul de praf de pușcă înecă atmosfera. Pînă la pătrunderea comisiei de conciliere în orașul Tighina - îmi spune lt. Iurie Ghenciu - orașul a fost înconjurat de gardiști.

La ora la care stăm de vorbă, comisia de conciliere se află în teren, încercînd să introducă observatori militari. Dar așa cum afirmă lt.Iurie Ghenciu, și cum avea să confirme spre seară, un comunicat al M.A.I. al Republicii Moldova, separatiștii refuză să dezvăluie comisiei pozițiile cheie ocupate de gardiști la Tighina.

Zilele de 6 și de 7 mai n-au fost lipsite de obișnuitele acte banditești comise de gardiști în satele din dreapta și din stînga Nistrului. Spațiul tipografic devine insuficient pentru enumerarea tuturor cazurilor de persoane civile ucise, maltratate sau luate ostateci de către gardiști, cu scopul de a ține sub teroare populația moldovenească de pe ambele maluri.

În dimineața zilei de 8 mai a fost atacat cu rachete Alazan satul Dragaina, r-nul Anenii Noi, unde sătenii își lucrau în mod pașnic pămîntul. În orășelul Camenca, pe malul stîng al Nistrului, la Uzina de reparații unelte și piese de schimb, se repară arme pentru gardiști și se fabrică obuze, cu acordul direcorului uzinei.

Șefa batalionului de femei războinice din Transnistria, Galina Andreeva, transformă un așa-zis congres al oamenilor muncii într-un cor al oamenilor în stare de orice.

Rada STOIAN

(Continuare în pag. 3)

O cruce pe sînge de neam

La Bălți, în ziua de 7 mai, a avut loc sfințirea cimitirului, mormintele căruia n-au avut cruce. Morminte fără cruci... ne leagă de istoria neamului nostru multpătimit. Parastasul de la 7 mai a fost organizat în memoria celor căzuți în lagărul de concentrare de la marginea orașului Bălți în timpul celui de-al doilea război mondial. Peste 50.000 de oameni au trecut prin lagăr, cîteva mii și-au găsit aici sfîrșitul, alții fiind schilodiți de tiranii bolșevici.

Căutarea adevărului a început după ce au fost găsite osemintele în urma unor lucrări de terasament din preajma combinatului de blănuri. Pe această temă săptămînalul CURIERUL DE NORD a publicat o informație, după care în curînd au urmat informații mai ample din partea bălțenuilor, ce s-au dovedit a fi destul de receptivi la evenimentele tragice din istoria neamului. S-a stabilit, că osemintele sînt ale celor luați în prizonierat de armata roșie și striviți cu pușca de călăi. Numărul prizonierilor, deocamdată, nu este precis și mică e nădejdea că organele KGB-ului ne vor pune la dispoziție informația exactă sau cel puțin aproximativ exactă.

Din inițiativa colectivului săptămînalului CURIERUL DE NORD, pe locul fostului lagăr de concentrare a fost făcut un mormînt comun, unde s-au reînhumat osemintele doar a cîtorva zeci de jertfe. Pe el a fost stabilită o sfîntă treime, în jurul căreia s-a adunat poporul în ziua de 7 mai curent la susținerea parastasului.

Olga PATLATI,
corespondent special pentru jud. Bălți

CE FACEM MAI DEPARTE CU STAREA EXCEPȚIONALĂ?

Decretarea stării excepționale în Republica Moldova este o măsură necesară pentru a face în sfîrșit ordine în casa noastră. Dar nu și suficientă. Complotul forțelor proimperiale a devenit prea masiv, îndîrjit și extrem de militarizat pentru a ne da seama că nici noi pași de "conciliere", nici acțiuni cu forțe mici din partea noastră nu mai au sorți de izbîndă. În decretul prezidențial, după părerea mea, lipsește punctul principal - mobilizarea forțelor patriotice suficiente (circa 100 mii de oameni) pentru a da o ripostă decisivă bandelor lui Smirnov.

Nu exclud tratativele cu cei interesați în soluționarea conflictului pe cale pașnică, dar aceste tratative nu pot fi ținute de pe poziții de slăbiciune. Trebuie, în sfîrșit, să înțelegem că inamicul știe numai limba forței. Aceasta ne-a demonstrat-o istoria nu o dată. Forța noastră principală și de neînvins este Poporul. Trebuie însă ca el să fie bine organizat și unit printr-un avînt patriotic suprem. Segmentul istoric tragic prin care trece Republica noastră este de aceeași natură ca și pe vremurile lui Ștefan cel Mare. De fapt, sîntem confruntați cu o agresiune bine pregătită și dirijată a forțelor imperiale procomuniste, susținută cu egală osîrdie de Kremlin, de venetici favorizați în toate privințele pînă mai ieri și de vînzătorii de neam de tipul lui Maracuța, Caraman, Iakovlev ș.a. De aceea, numai printr-o mobilizare masivă a forțelor patriotice și prin acțiuni hotărîte, rapide și îndrăznețe i-am putea sili pe separatiști să renunțe la politica lor agresivă, lipsită de orice perspectivă. Tărăgănarea luării acestor măsuri nu de deloc în favoarea noastră. Astfel pucițiii numai capătă răgaz suplimentar pentru a-și consolida forțele. Problema Transnistriei trebuie rezolvată numai acum și pînă la capăt. Bandiții smirnoviști trebuie aruncați definitiv din Patria noastră, iar liderii lor - Smirnov, Maracuța, Rîleakov, Caraman, Iakovlev, Topal, Burgugi ș.a. - condamnați la mulți ani de pușcărie, acă nu la pedeapsa capitală, așa cum o merită. Desigur, toate acțiunile noastre nu trebuie să afecteze "neutralitatea" armatei a 14-a rusești. Pericolul implicării în conflict a acesteia - și poate, și a altor armate ale fostului imperiu sovietic - este evident și foarte mare. Acest pericol poate fi neutralizat prin tratative cu Rusia și Ucraina care au recunoscut independența și, implicit, integritatea Republicii Moldova. Dacă conflictul din Transnistria este cu adevărat o chestiune de ordin intern a Moldovei, atunci el și trebuie rezolvat numai prin mijloacele noastre.

Mihai GONȚA,
șef de catedră la Universitatea de Stat din Moldova